

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 11P/6/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3716200420
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Hlucháň
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2016:3716200420.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica, samosudca JUDr. Ivo Hlucháň, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti Q. a to AY. a R., bytom u matky, zastúpené opatrovníkom ÚPSVaR Považská Bystrica, deti rodičov G. t.č. výkon trestu NVÚ Ilava a R., právne zastúpená JUDr. Darinou Kučerovou, Ak Považská Bystrica, o návrhu otca o zníženie výživného takto

rozhodol:

Súd návrh otca o zníženie výživného **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Otec podal na tunajší súd návrh, ktorým sa domáhal o zníženie výživného voči deťom F. a R. pričom v návrhu neuviedol, na akú sumu žiada znížiť výživné s odôvodnením, že v súčasnej dobe je vo výkone trestu odňatia slobody.

Matka s návrhom nesúhlasila.

Opatrovník doporučil návrh zamietnúť, nakoľko toto nie je v záujme detí, aby bolo výživné znížené.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa návrhom, výsluchom matky, oboznámením sa spisom Okresného súdu v Považskej Bystrici 3P/37/2014, vyjadrením otca, ktorý uviedol, že žiada, aby súd vykonal pojednávanie v jeho neprítomnosti, v súčasnej dobe sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody a jeho finančný stav mu nedovoľuje platiť eskortu.

Naposledy bolo výživné upravované rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici, sp.zn. 3P/37/2014-45, zo dňa 3.júla 2014, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť 30.júla 2014 a to tak, že súd schválil dohodu rodičov v tom, že otec sa zaviazal platiť výživné na F. 140,-Eur mesačne a na R. 110,-Eur mesačne, u oboch detí od 1.6.2014. Od poslednej úpravy výživného otec uviedol, že dosahuje priemerný plat 600,- Eur mesačne, ako živnostník. Matka v dobe poslednej úpravy výživného pracovala ako živnostníčka s príjmom 500,-Eur mesačne.

V súčasnej dobe matka uviedla, že otec výživné vôbec neplatí a má celkový dlh na výživnom 9090,-Eur. S deťmi žije sama. F.x je deviatka. R. je siedmačka. Pracuje ako kaderníčka, za minimálnu mzdu. Otec sa o deti vôbec nezaujíma. Matka v súčasnej dobe poberá náhradné výživné v celkovej výške 220,-Eur na obidve deti.

Z rozhodnutia Okresného súdu v Považskej Bystrici, z rozsudku sp.zn. 2T/132/2014-78, zo dňa 15.januára 2015 mal súd za preukázané, že otec maloletých detí bol uvedeným rozsudkom odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, ktorý v súčasnej dobe vykonáva. Otcovi sa kládlo za vinu, že

tento napriek tomu, že mal stanovenú vyživovaciu povinnosť, túto riadne neplnil s tým, že za obdobie rokov 2011 do januára 2015 otcovi vznikol dlh na výživnom voči oboch deťom 6630,-Eur. Tohto trestného činu sa dopustil napriek tomu, že v roku 2008 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody, pričom 16.6.2011 mu tento trest bol premenený na nepodmienečný trest odňatia slobody, z ktorého bol 30.11.2011 podmiennečne prepustený.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Z vykonaného dokazovania mal potom súd za preukázané, že napriek tomu, že otcovi bola rozhodnutím Okresného súdu a to rozsudkom 3P/37/2014 upravená vyživovacia povinnosť na mal. F. po 140,- Eur a na mal. R. po 110,- Eur mesačne u oboch od 1.6.2014, otec si túto vyživovaciu povinnosť prakticky vôbec neplnil. Otec od roku 2011 výživné neplatí. V dôsledku toho matka dieťaťa požiadala o náhradné výživné s tým, že podmienkou pre uplatnenie si takéhoto nároku je potrebné podať na otca detí trestné sťaženie za neplatenie výživného. Na základe týchto skutočností potom matke bol aj priznaný príspevok na výživu detí, tzv. náhradné výživné, v celkovej výške 220,- Eur.

Pri vyhodnotení tejto situácie súd dospel k záveru, že jednoznačne otec svojim konaním sa do situácie, v ktorej sa súčasnej dobe nachádza, dostal svojim úmyselným konaním a to neplatením výživného napriek tomu, že pri ostatnom pojednávaní ohľadne úpravy výživného uviedol do zápisnice, že zarába 600,-eur netto ako živnostník a sám súhlasil s dohodou s matkou o navýšení výživného. Na základe skutočností, že výživné neplatil, bol odsúdený na nepodmienečný trest, preto súd situáciu na strane otca vyhodnotil v zmysle § 75 ods. 1 veta druhá a to tak, že na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Skutočnosť, že otec si výživné riadne neplatil, mala za následok, že sa v súčasnej dobe nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, kde teda nemá žiadne zárobok a je ako sám tvrdí, bez akýchkoľvek finančných prostriedkov. Túto situáciu, teda úmyselné zavinené konanie zo strany otca súd však nemôže premietnuť do nepriaznivej situácie na strane detí tým, že by znížil výživné a vyhovel návrhu otca. Je pravdou, že otcovi bude narastať dlh, ktorý má voči poskytovateľovi náhradného výživného a to úradu práce sociálnych vecí a rodiny. Matka, ktorá je poberateľkou náhradného výživného v prípade, že by súd znížil výživné, by automaticky o takto znížené výživné dostala menšie finančné prostriedky náhradného výživného, čo by nepriaznivo pôsobilo na možnosť zabezpečenia výživy detí aj vzhľadom na jej nízky príjem.

Na základe týchto skutočností potom súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a návrh otca zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba doložiť potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. musí obsahovať označenie rozhodnutia, proti ktorému odvolanie smeruje, v čom vidí nesprávnosť tohto rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa odvolávateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Nepodaním odvolania v zákonnej lehote sa rozhodnutie stáva právoplatným a vykonateľným.

Ak povinný dobrovoľne neplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na exekúciu.